31989L0429

SMERNICA RADY
z 21. júna 1989
o znížení znečistenia ovzdušia z existujúcich spaľovní komunálneho odpadu

(89/429/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä na jej článok 130s,

so zreteľom na návrh Komisie (1),

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu (2),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru (3),

keďže akčné programy Európskeho spoločenstva z rokov 1973 (4), 1977 (5), 1983 (6) a 1987 (7) pre životné prostredie zdôrazňujú význam ochrany a zníženia znečistenia ovzdušia;

keďže rozhodnutie Rady z 19. októbra 1987 o akčnom programe pre životné prostredie na roky 1987 až 1992 (7) konštatuje, že pre činnosť spoločenstva je dôležité sústrediť sa, okrem iného, na používanie prijateľných predpisov s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň verejného zdravia a ochrany životného prostredia;

keďže smernica Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch (8) hovorí, že odpady sa musia zneškodňovať bez ohrozovania ľudského zdravia a bez poškodenia životného prostredia; keďže, na tento účel, rovnaká smernica predpokladá, že akékoľvek zariadenie alebo podnik nakladajúci s odpadom musí získať od príslušných orgánov povolenie týkajúce sa, okrem iného, prijatia opatrení;

keďže smernica Rady 84/360/EHS z 28. júna 1984 o boji proti znečisťovaniu ovzdušia z priemyselných zariadení (9) ustanovuje, že členské štáty budú uplatňovať politiku a stratégie, vrátane primeraných opatrení, pre postupné prispôsobenie existujúcich zariadení najlepšej dostupnej technológii nespôsobujúcej rozsiahle náklady; keďže tieto opatrenia sú aplikované, okrem iného , vzhľadom na existujúce spaľovne komunálneho odpadu;

keďže smernica 84/360/EHS predpokladá, že Rada, konajúca jednomyseľne na návrh Komisie, stanoví, ak je to nevyhnutné, emisné limitné hodnoty založené na najlepších dostupných technológiách nespôsobujúcich rozsiahle náklady a vhodné meracie techniky a metódy;

keďže spaľovanie komunálneho odpadu spôsobuje zvýšenie emisií látok, ktoré môžu spôsobiť znečistenie ovzdušia a z toho vyplývajúce poškodenie verejného zdravia a životného prostredia; keďže v niektorých prípadoch toto znečistenie môže mať cezhraničné následky;

keďže sú stanovené techniky zníženia emisií určitých znečisťujúcich látok zo spaľovní komunálneho odpadu; keďže môžu byť realizované v existujúcich spaľovniach na postupnom základe majúc na mysli technické vybavenie zariadenia a odporúčania nespôsobujúce rozsiahle náklady; keďže poskytujú prostriedky dosiahnutia koncentrácií znečisťujúcich látok v spálených plynoch nepresahujúce určité limitné hodnoty;

(1) Ú. v. ES C 75, 23.3.1988, s. 8.
(2) Ú. v. ES C 69, 20.3.1989, s. 223.
(3) Ú. v. ES C 318, 12.12.1988, s. 3.
(4) Ú. v. ES C 112, 20.12.1973, s. 1.
(5) Ú. v. ES C 139, 13.6.1977, s. 1.
(6) Ú. v. ES C 46, 17.2.1983, s. 1.
(7) Ú. v. ES C 328, 7.12.1987, s. 1.
(8) Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 47.
(9) Ú. v. ES L 188, 16.7.1984, s. 20.

keďže všetky členské štáty majú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia týkajúce sa boja proti znečisteniu ovzdušia zo stacionárnych zariadení a keďže niektoré členské štáty majú špecifické opatrenia na spaľovne komunálneho odpadu;

keďže spoločenstvo pri stanovení emisných limitných hodnôt a iných požadovaných zabezpečení proti znečisteniu pomôže k nárastu efektívnosti právnych predpisov prijatých členskými štátmi na boj proti znečisteniu ovzdušia zo spaľovní komunálneho odpadu;

keďže s cieľom zabezpečenia efektívnej ochrany životného prostredia budú primerané termíny ustanovené pre prispôsobenie existujúcich spaľovní na najlepšiu dostupnú technológiu nespôsobujúcu rozsiahle náklady; keďže je primerané, že na konci budú všetky existujúce spaľovne komunálneho odpadu vyhovovať rovnakým podmienkam ako tie, ktoré sa uplatňujú podľa ich príslušnej kategórie, na nové zariadenia;

keďže požiadavky, ktoré sa uplatnia na existujúce zariadenia, musia zahŕňať záväzok na vyhovenie obom limitným hodnotám pre emisiu väčšiny podstatných znečisťovateľov a primerané spaľovacie podmienky, musí byť vzatý ohľad na akékoľvek veľké technické problémy, ktoré môžu vzniknúť; keďže musí byť ustanovené primerané meranie a overovania v spaľovniach a keďže verejnosť musí byť informovaná o zavedených podmienkach a o dosiahnutých výsledkoch;

keďže ohľad bude vzatý na problém vzniknutý z emisií dioxínov a furánov;

keďže tak isto ako zavedenie emisných limitných hodnôt je dôležité podporovať rozvoj a šírenie vedomostí a používanie čistých technológií ako časti preventívneho úsilia v boji proti znečisteniu životného prostredia v spoločenstve, hlavne čo sa týka kontroly likvidácie odpadov;

keďže v súlade s článkom 130 zmluvy prijatie takýchto opatrení v spoločenstve nebráni ktorémukoľvek členskému štátu v podporovaní alebo zavádzaní prísnejších opatrení na ochranu životného prostredia v súlade so zmluvou,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Na účel tejto smernice:

1. „Znečistenie ovzdušia“ znamená: uvedenie človekom, priamo alebo nepriamo, látok alebo energie do ovzdušia, dôsledkom čoho sú škodlivé účinky tak na prírodu, ako aj na ohrozenie ľudského zdravia, poškodenie živých zdrojov a ekosystémov a hmotných statkov a oslabenie alebo zasahovanie do výhod a iných oprávnených využívaní životného prostredia.

2. „Emisná limitná hodnota“ znamená: koncentrácia a/alebo hmotnosť znečisťujúcich látok v emisiách zo zariadení, ktorá nemá byť počas špecifikovaného obdobia prekročená.

3. „Komunálny odpad“ znamená: odpad z domácností, tak isto ako komerčný alebo obchodný odpad a iné odpady, ktoré kvôli ich povahe alebo zloženiu sú podobné odpadu z domácností.

4. „Spaľovňa komunálneho odpadu“ znamená: akékoľvek technické zariadenie používané pre spracovávanie komunálneho odpadu spaľovaním s využitím alebo bez využitia tepla vytvoreného spaľovaním, s výnimkou zariadení určených špeciálne pre spaľovanie kanalizačných kalov, chemických, toxických a nebezpečných odpadov, medicínskych odpadov z nemocníc alebo iné typy špeciálnych odpadov, na zemi alebo v mori, aj keď tieto zariadenia môžu spaľovať komunálny odpad.

   Táto definícia zahŕňa zariadenie ako celok vrátane spaľovne, jeho odpadu, zásobovacieho systému palivom a vzduchom a zariadení a systém na kontrolovanie spaľovacích procesov a nepretržitého zaznamenávania a monitorovania spaľovacích podmienok.

5. „Existujúce spaľovne komunálneho odpadu“ znamená: spaľovne komunálneho odpadu, pre ktoré prvé povolenie uvedenia do prevádzky je udelené pred 1. decembrom 1990.

6. „Nominálna kapacita spaľovní“ znamená: súčet spaľovacích kapacít pecí, ktoré tvoria spaľovací zariadenia, ako boli špecifikované výrobcom a potvrdené prevádzkovateľom, hlavne, berúc do úvahy kalorickú hodnotu odpadu, vyjadrenú ako množstvo odpadu spáleného za hodinu.

Článok 2

1. V súlade s článkom 13 smernice 84/360/EHS prijmú členské štáty primerané opatrenia na zaručenie toho, aby prevádzka existujúcich spaľovní:

a) v prípade zariadení s nominálnou kapacitou rovnou alebo väčšou ako 6 ton odpadu za hodinu do 1. decembra 1996 spĺňala rovnaké podmienky, ako boli zavedené pre nové spaľovne odpadov rovnakej kapacity podľa ustanovení smernice Rady 89/369/EHS z 8. júna 1989 o prevencii znečistenia ovzdušia z nových spaľovní komunálnych odpadov ([1]); to sa nevzťahuje na ustanovenia článku 4 tejto smernice, ktoré sa nahradí ustanovením článku 4 tejto smernice;

([1]) Ú. v. ES L 163, 14.6.1989, s. 32.

b) v prípade ostatných zariadení:

i) do 1. decembra 1995 vyhovovala podmienkam ustanoveným v článkoch 3 až 7 tejto smernice;

ii) do 1. decembra 2000 vyhovovala rovnakým podmienkam, ako boli prijaté pre nové spaľovne odpadov rovnakej kapacity podľa smernice 89/369/EHS; to sa nevzťahuje na ustanovenia článku 4, ktoré sa nahradí ustanovením článku 4 tejto smernice.

Príslušné orgány dohliadnu na to, aby sa prípadné prispôsobenie existujúcich zariadení vykonalo čo najskôr, s prihliadnutím na ich zostávajúcu životnosť a na termíny a podmienky stanovené touto smernicou.

Článok 3

1. Od 1. decembra 1995 sa použijú v existujúcich spaľovniach komunálneho odpadu nasledujúce emisné limitné hodnoty, štandardizované v nasledujúcich podmienkach: teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kyslíka alebo 9 % CO_2, suchý plyn:

a) zariadenia, ktorých nominálna kapacita je menšia ako 6 ton odpadu za hodinu, ale najmenej jedna tona za hodinu:

— celkový prach 100 mg/Nm^3;

b) zariadenia, ktorých nominálna kapacita je menšia ako jedna tona za hodinu:

— celkový prach 600 mg/Nm^3.

2. Vzhľadom na zariadenia s kapacitou menšou ako jedna tona za hodinu môžu emisné limitné hodnoty stanoviť úroveň kyslíka na 17 %. V tom prípade hodnoty koncentrácie nesmú presiahnuť hodnoty ustanovené v odseku 1, delené 2,5.

3. Príslušné orgány stanovia emisné limitné hodnoty pre iné znečisťujúce látky ako tie, ktoré sú uvedené v odseku 1, ak sa domnievajú, že toto je primerané kvôli spaľovaným odpadom a charakteristike spaľovacieho zariadenia. Na účel ustanovenia týchto emisných limitných hodnôt prihliadnu príslušné orgány na možné škodlivé účinky dotknutých znečisťovateľov na ľudské zdravie a životné prostredie a najlepších dostupných technológií nespôsobujúcich rozsiahle náklady. Konkrétne, príslušné orgány môžu ustanoviť emisné limitné hodnoty pre dioxíny a furány.

Článok 4

1. a) Do 1. decembra 1996 existujúce spaľovne komunálneho odpadu s kapacitou najmenej 6 ton za hodinu musia spĺňať nasledujúce podmienky spaľovania: plyny pochádzajúce zo spaľovania odpadov musia byť zvýšené po poslednej dávke spaľovacieho plynu a aj pri väčšine nepriaznivých podmienok v teplote najmenej 850°C najmenej dve sekundy za prítomnosti najmenej 6 % kyslíka. Avšak v prípade veľkých technických problémov opatrenia týkajúce sa dvojsekundového obdobia budú realizované najneskôr po výmene pecí.

b) Do 1. decembra 1995 ostatné existujúce spaľovne komunálneho odpadu musia vyhovovať nasledujúcim podmienkam spaľovania: plyny pochádzajúce zo spaľovania odpadov musia byť zvýšené po poslednej dávke spaľovacieho plynu a aj pri väčšine nepriaznivých podmienok v teplote najmenej 850°C za prítomnosti najmenej 6 % kyslíka na dostatočnú dobu určenú príslušnými orgánmi.

2. V rámci termínov stanovených v odseku 1 pre každú kategóriu zariadení všetky existujúce spaľovne komunálneho odpadu musia dodržiavať limitnú hodnotu 100 mg/Nm^3 pre koncentráciu oxidu uhoľnatého (CO) v spálených plynoch počas prevádzky.

Táto limitná hodnota bude štandardizovaná v nasledujúcich podmienkach: teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kyslíka alebo 9 % CO_2 a suchý plyn.

3. Podmienky odlišné od tých, ktoré sú ustanovené v odseku 1, môžu byť povolené, ak sú v spaľovacích peciach používané primerané techniky alebo vybavenie na spracovávanie spálených plynov, ktoré zabezpečujú emitované úrovne polychlorinovaných dibenzodioxínov (PCDDs) a polychlorinovaných dibenzofuránov (PCDFs) budú ekvivalentné alebo nižšie ako tie, ktoré boli získané s technickými podmienkami ustanovenými v odseku 1.

Rozhodnutia prijaté podľa tohto odseku oznámia Komisii príslušné orgány určené členskými štátmi na tento účel.

Článok 5

1. Teploty a obsah kyslíka ustanovené v článku 4 ods. 1 sú minimálne hodnoty, ktoré sa majú dodržiavať vždy, keď je zariadenie v prevádzke.

2. Koncentrácia oxidu uhoľnatého (CO) ustanovená v článku 4 ods. 2 písm. a) je:

a) v prípade zariadení s nominálnou kapacitou 6 ton za hodinu alebo viac, limitná hodnota pre hodinový priemer. Naviac najmenej 90 % všetkých uskutočnených meraní v ktoromkoľvek 24-hodinovom intervale musí byť pod 150 mg/Nm^3;

b) v prípade zariadení s nominálnou kapacitou menšou ako 6 ton za hodinu, ale najmenej jedna tona za hodinu, limitná hodnota pre hodinový priemer;

c) v prípade zariadení s nominálnou kapacitou menšou ako 1 tona za hodinu, limitná hodnota pre denný priemer.

Vyššie uvedené priemery sa vypočítajú len zohľadnením hodín, počas ktorých je zariadenie práve v prevádzke, vrátane nábehu a odstavenia.

3. V prípade prachu nepretržite monitorovaného podľa článku 6:

a) žiadny z pohyblivých sedemdňových priemerov hodnôt koncentrácie nameraných pre tieto látky nesmie prekročiť zodpovedajúcu limitnú hodnotu;

b) žiadny z denných priemerov hodnôt koncentrácie nameraných pre tieto látky nesmie prekročiť príslušnú limitnú hodnotu o viac ako 30 %.

S cieľom výpočtu uvedených priemerných hodnôt budú brané do úvahy len obdobia, v ktorých sú zariadenie v prevádzke, vrátane nábehu a odstavenia.

4. V prípade celkového prachu kdekoľvek sa požadujú pravidelné merania podľa článku 6, namerané hodnoty koncentrácie v súlade s pravidlami ustanovenými príslušnými orgánmi podľa článku 6 ods. 3, 4 a 5 nesmú prekročiť limitnú hodnotu.

Článok 6

1. Do 1. decembra 1995 nasledujúce merania budú požadované pre existujúce spaľovne komunálneho odpadu uvedené v článku 2 písm. b):

a) koncentrácia určitých látok v spálených plynoch:

i) koncentrácie celkového prachu, CO a kyslíka sa budú pravidelne merať a zaznamenávať v prípadoch zariadení s nominálnou kapacitou jednej tony za hodinu alebo vyššou;

ii) nasledujúce sa bude merať pravidelne:

— v existujúcich zariadeniach s nominálnou kapacitou menšou ako jedna tona odpadu za hodinu, koncentrácia celkového prachu, kyslíka a CO;

b) prevádzkové ukazovatele:

i) teplota plynov v oblastiach, kde podmienky uložené článkom 4 ods. 1 sú splnené, bude pravidelne meraná a zaznamenávaná;

ii) referenčný čas spálených plynov pri minimálnej teplote 850 °C, uvedený v článku 4 ods. 1, za predpokladaných najnepriaznivejších prevádzkových podmienok zariadenia musí byť predmetom primeraných kontrol najmenej jedenkrát po každom prispôsobení zariadenia a v každom prípade do 1. decembra 1995.

2. Výsledky meraní uvedených v odseku 1 budú štandardizované podľa nasledujúcich podmienok:

— teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kyslíka alebo 9 % CO_2, suchý plyn.

Tam, kde sa aplikuje článok 3 ods. 2, môžu byť štandardizované za nasledujúcich podmienkach:

— teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 17 % kyslíka, suchý plyn.

3. Všetky výsledky meraní budú zaznamenané, spracované a poskytnuté v priateľnej podobe tak, aby príslušné orgány mohli overiť súlad s ustanovenými podmienkami podľa postupov, o ktorých rozhodnú tieto orgány.

4. Postupy odberu vzoriek a merania, metódy a vybavenie použité na splnenie záväzkov uvedených v odseku 1 a poloha miest odberu vzoriek alebo merania si vyžadujú predchádzajúce schválenie príslušnými orgánmi.

5. Pre periodické merania príslušné orgány ustanovia primerané meracie programy na zaistenie, že výsledky znázorňujú bežné úrovne emisií dotknutých látok.

Dosiahnuté výsledky musia byť vhodné na prekontrolovanie, že použité limitné hodnoty boli dodržané.

Článok 7

1. Príslušný orgán bude čo najskôr informovaný, ak uskutočnené merania preukážu, že limintné hodnoty ustanovené v tejto smernici boli prekročené. Zabezpečí, aby dotknuté zariadenie nepokračovalo v prevádzke, pokiaľ nebude spĺňať emisné normy a prijme potrebné opatrenia, aby zabezpečil, že zariadenie bude zmenené alebo že sa nebude viac prevádzkovať.

2. Príslušné orgány ustanovia maximálne prípustné obdobie akýchkoľvek nevyhnutných technických prerušení čistiacich zariadení, počas ktorých koncentrácie vylučovaných látok do ovzdušia týchto určených zariadení presahujú stanovené limitné hodnoty. V prípade poruchy prevádzkovateľ čím skôr zníži alebo pozastaví operácie a po obnovení normálnych činností môže pokračovať. Za žiadnych okolností nemôže byť zariadenie v prevádzke viac ako 16 hodín bez prerušenia; navyše, kumulatívne trvanie prevádzky počas jedného roka v takýchto podmienkach musí byť menej ako 200 hodín.

Prach obsiahnutý vo vylúčených plynoch nesmie za žiadnych okolností presahovať 600 mg/nm^3 počas období uvedených v predchádzajúcom pododseku a všetky ostatné podmienky, konkrétne spaľovacie podmienky musia byť splnené.

Článok 8

V súlade s primeranými postupmi a v podobe, o ktorej rozhodnú príslušné orgány, informácia o uložených povinnostiach vzhľadom na existujúce spaľovne v zmysle tejto smernice a o výsledkoch kontrol, ustanovených v článkoch 5 a 6, sa sprístupnia verejnosti, pokiaľ rešpektovanie ustanovení uplatniteľných v dodržiavaní obchodného tajomstva neustanovuje inak.

Článok 9

Členské štáty prijmú nevyhnutné opatrenia na zaistenie toho, že súlad so zavedenými podmienkami na existujúce spaľovne v zmysle tejto smernice skontrolujú príslušné orgány.

Článok 10

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 1. decembra 1990. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 11

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 21. júna 1989

Za Radu

predseda

C. ARANZADI